

[Landbrugsministeren.]

mig, at det er ikke alene det rigtigste og det retfærdigste, men ogsaa det mest hensynfulde at medtage Kautionisten under denne Moratoriebestemmelse. Men hvis man stiller det som en Betingelse for at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, at der foretages en Ændring her med Hensyn til Kautionisten, er den paagældende Bestemmelse i Lovforslaget ikke at betragte som et Ultimatum fra mig, og hvis der skal foretages en saadan Ændring, kan Forslag herom foreligge meget hurtigt.

Jeg formoder, at man ønsker, at en saadan Ændring skulde angaa Kautionister, for hvem deres Forpligtelse ikke betyder saa meget økonomisk, at de ikke kan klare sig. Hvis man vil indtage det Standpunkt, saa forekommer det mig, at saadanne Kautionister skal stilles frit med Hensyn til, om de ønsker at indfri deres Kautionsforpligtelse, eller de i den 3-aarige Periode vil betale de Renter, som Kreditor ikke faar af Debitor. Videre kan man selvfølgelig ikke gaa, og hvis Partiet Venstre vil medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, men kun paa den Betingelse, at en saadan Ændring indføres, kan Forslag om en saadan Ændring foreligge saa hurtigt, som man ønsker det, saa at det foreliggende Lovforslag kan gennemføres, inden vi skal ud til Valg, hvis det er Meningen, at vi skal det i Løbet af de kommende Dage.

Dernæst spurgte det ærede Medlem, om Lovforslagets § 13, der gaar ud paa Ophævelse af en Bestemmelse i Loven af 22. November 1931, betyder, at de Akkorder, der er opnaaet med Anvendelse af denne Bestemmelse, ogsaa bortfalder. Nej, det betyder selvfølgelig kun, at denne Bestemmelse ikke kommer til at gælde i Fremtiden, saaledes at man ikke beholder to Moratoriebestemmelser i Loven.

Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen udtalte, at han saa med nogen Skepsis paa Lovforslagets Gennemførelse, hvis ikke man fik gennemført to Ting, nemlig dels en Lettelse i Ejendomsskatte, dels en Told paa Brødkorn. Jeg maa bedrøve det ærede Medlem med, at hvis hans Tilslutning til Forslaget er afhængig af disse to Ting, saa maa jeg undvære det ærede Medlems Medarbejderskab i saa Henseende, for det ærede Medlem kan ikke vente, at jeg for at gaa gennemført et Forslag, der i første Række skal gavne Landmændene, skal gaa med til at fordyre Brødkornet her i Landet.

Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, gik han ikke saa vidt som hans Partifælle

i Gaar, der ikke alene vilde have Told paa Brødkorn, men en Told paa alt indført Korn; altsaa det ærede Medlems Partifælle vil have, at de, der køber Brødkorn her i Landet, og de, der køber Foderkorn, skal betale, for at Landbrugets Produktion kan blive lønende. Ja, det er jo lige at tage fra den ene Lomme og give i den anden, men ganske vist at tage fra de Lommer, som er tomme i Forvejen, nemlig deres, som skal købe Brødkorn, og for hvem det betyder meget, og deres, som skal købe Foderkorn, og det vil i Regelen være de fattigste blandt Landmændene. En saadan Told kan det ærede Medlem ikke vente at faa min Tilslutning til.

Og med Hensyn til det andet Spørgsmaal, om en Lettelse i Ejendomsskatte, maa jeg sige, at jeg har intet imod — og det har vi givet Udtryk for i andre Forslag —, at man faar en vis Bevægelsesfrihed med Hensyn til Ejendomsskatte i Forhold til Konjunkturerne, for saa vidt det kan holdes indenfor det kommunale Selvstyre. Men en varig Nedsættelse det ved det ærede Medlem godt, at han ikke kan vente min Tilslutning til.

Jeg maa sige til det ærede Medlem Hr. Fuglsang, at hvis alle de Forhold, han berørte — og det gælder for øvrigt ogsaa andre af Venstres Talere —, skal drages med ind herunder, saa er det umuligt, at Forslaget kan blive gennemført. Jeg maa sige med Hensyn til hans Udtalelse om, at Kvægpriserne skulde medtages i de Bestemmelser, der giver Pligt til en højere Rente, at det tror jeg slet ikke er forsvarligt. Med Hensyn til Bestemmelsen om, at naar der er Dækning for Beløbene, saa skal de paagældende betale Renter, føler jeg mig overbevist om, at dette er i højeste Grad afhængigt af de Priser, man faar for Smør og Flæsk; men det er ingenlunde tilnærmelsesvis afgørende i saa Henseende for samtlige danske Landmænd, hvorledes Kvægpriserne er. Jeg erkender naturligvis, at Forholdene kan være noget anderledes for en Række Landmænd, end de er for det store Antal af Landmænd; men jeg føler mig overbevist om, at det vil ikke være forsvarligt at medtage Kvægpriserne i den Beregning, der her er foretaget, hvis man vil øve Ret og Skel til begge Sider, baade overfor Landmændene og overfor Kreditorerne.

En Ændring af § 9 kan jeg ikke se, der er nogen som helst Grund til. § 9 gaar ud paa, at for Ejendomme, der har faaet et saadant Moratorium, og som bliver solgt,